

Egyedi Márta

Böjtnapok és szerelem

A hamvazószerdai misén a pap többször elmondta, hogy tartani kell a böjtöt és emellett tartózkodni kell más élvezetektől is.

Majki és barátnője a böjt előtt jöttek össze, így rögtön azzal kezdték, hogy harminc napig tilos a szex.

A szexuális böjt nagymértékben segít abban, hogy különbséget tegyünk a bukott szex és a szent szex között, a szexuálisan erotikus és a nonerotikus között.

Egy lelkész néhány évtizede bibliai tárgyú cikkeket írt, mesélték emlékezetből, a megyei újságba. A szerkesztő arra bátorította, hogy írjon a szexualitásról, ahogy az a bibliai időben zajlott.

Egyszer elolvastam valahol azt a mondást, hogy a Biblia nem olyan prúd, mint egyes hívők.

A Biblia első lapjain kiderül, hogy Isten férfiúvá és asszonnyá teremtette az embert (1Mózes 1:27)

Tehát Ő teremtette a nemiséget. A Biblia közepe van egy könyv, az Énekek Éneke. Ez egy szerelmi történet, amiben az intimitás is szerepet kap.

Elmesélek egy szerelmi történetet, amely semmi eddigéhez nem hasonlít...

Majki és Sára megszerették egymást. Mindketten átszenvedtek egy ellaposodott kapcsolatot. Túl is tették magukat rajta.

Evés közben is fogták egymás kezét. Majki úgy nézett a barátnőjére, mintha egy új kontinenst fedezett volna fel. Ez elég is volt ahhoz, hogy Sára minden kívánságát teljesítse.

A böjtnapokon is, amelyhez Majki ragaszkodott, megtisztulás céljából, és a kapcsolatuk szerencsét hozó rítusaként, egymáshoz simulva aludtak.

A böjtnapok elteltével evés közben is csókolóztak.

Az elkövetkező böjtnapokon már házások voltak.

Szűk körű ebéd után, a nyári időszakban nászútra mentek.

Ősszel, a könyvvásáron, Majki tíz szakkönyvet vásárolt, amelyekből az Egyház tanításait sajátította el. Jogászként, gondolta Sára, minden tudományhoz közel kell állnia, sosem tudni, mikor lesz szüksége ily tartalmú tudásra is. Ismernie kell a Biblia tanításait.

Amikor csak ránézett a felesége, arcát vaskos könyv takarta.

Sára olykor, észrevétlenül, mélyen felsóhajtott.

Egyszer elolvasta az Énekek Énekét és gyönyörűnek találta.

„Óh, milyen szépek a lépéseid a sarokban, óh, fejedelem leánya! A te csípőd hajlásai olyanok, mint a kőöntvény, mesteri kezeknek műve. A te köldököd, mint a kerekded csésze, nem szűkölködik nedveség nélkül, a te hasad, mint a gabonaasztag, liliomokkal körülkerítve. A te két emlőd, mint két őzike, a vadkecskének kettős fiai. A te nyakad, mint az elefánttetemből csinált torony, a te szemeid, mint a Hesbonbeli halastók, a soknépű kapunál, a te orrod hasonló a Libánus tornyához, amely néz Damaszkusz felé. A te fejedén hajdnak fonatéka a bíborhoz, a király is megköttetnék fürtjeid által! Mely igen szép vagy és mely kedves, oh, szerelem, a gyönyörűségek közt. Ez a te termeted hasonló a pálmához, és a te emlőd a szőlőgerezdekhez. Azt mondtam: felhágok a pálmára, megfogom annak ágait és lesznek a te emlőd, mint szőlőgerezdek és a te orrodnak illata, mint az almának.” (Énekek Éneke 7:1-8.

Ottmár Sándor: Marcsi 1.

De nem. Sára férje semmi ehhez hasonlót nem olvasott. Azon volt, hogy minél jobb Keresztény legyen.

Az asszony egyszer kiszámolta: évente érintkezésmentesen, 278 napot töltöttek böjtnapokban.

Eleinte nem is tűnt fel számára, hogy kimaradt a csók, az ölelés. Kezét sem fogta séta közben.

Valami mindig elfoglalta a kezét: pattogatott kukorica, vagy egy könyv, amelytől nem vált meg séta közben sem.

A terhessége idején szinte hozzá sem ért, kimaradtak a kedves szavak, bátorító hozzáállás. Sára nem volt terhes azelőtt, nem tudta, hogy kell viselkednie, vagy hiányolnia Majki figyelmességét. Olvasgatta a szakirodalmat, de azzal a tudattal volt, hogy a könyv tartalma és a valóság között nagy a különbség. Nahát!

Kisfiút szült.

Helytállt egy óriási teljesítménykor. Büszke volt magára és boldog, hogy gyermekével szerencsével jártak. Hálát adott Istennek. Köszönte segítségét. Lám, Majkinek, a férjének, gyermeke apjának igaza volt: Isten megsegítette őket, amiért alázatosak voltak.

Sára álmodozott: végre lesz, aki átöleli, akit dajkálhat a karjai között. Egy napon mosolyogni fog rá, s beszélgetni, énekelni tanítja majd a fiát... Ránéz majd azokkal a gyöngyszemekkel, amelyekkel csupán a kisdédédek tudnak nézni, örülni édesanyjuk melleinek, amelyből folyik a finom, meleg eledel, a meleg jászolban, édesanyja ölében.

Álmodozása közben várta szeretett férjét, hogy ő ölelje át elsőként, boldogan, csordulásig

telten a hálával, büszkeséggel, elégedettséggel, ott a látogatók előtt.

A szülőotthon csarnokában várakoztak a kismamák hozzátartozói. Virágcsokrok és desszertes dobozok között, a fáradtságtól alig állt a lábán.

Amikor Majki üres kézzel megérkezett, lehámozta nyakáról asszonya összefont karjait. Férjébe kapaszkodott a boldogságtól, és azért, hogy el ne essen.

– Hol a fiam? – kérdezte a férje, a neje feje felett.

– Szóltam a szülésznőnek, hogy hozza ki – tipegett körötte asszonykája, tétlenül –, nem tudom, miért késik.

Ennyi volt.

Otthon, Majki átvette a fia körüli anya szerepét. Pólyázta, etette. Babusgatta, dédelgette.

A felesége kétségbeesetten kiáltotta volna oda férjének két hónap elteltével:

– Add vissza a gyermekemet! Én szültem. Az enyém.

Majki ez idő alatt felfüggesztette az állását, a szülők segítettét át a vészhelyzetben, holott senki nem értette a viselkedését, kerülték a vitát.

Amikor a gyermekük járni kezdett, ismét munkát talált, dolgozni járt. Sára tétlenül nézte gyermekét, akivel alig sikerült összehoznia némi közelséget. Remegve szorította magához, de a gyermek kimászott karjaiból.

Sára terebélyesebb lett, nem gondozta külsejét, nem foglalkozott a megszokott női munkákkal sem, gyermekét is csak megetette időben, átöltöztette, mintha nem is az övé lenne. Mintha csak gondozta volna a férje gyermekét, amíg ő munkában volt. Nem mosolygott, mert nem tudott mosolyogni. A parányi gyermek érezte idegenkedő magatartását.

Akkor tárult elé a valóság, amikor egy újabb húsvéti bűjt kezdődött.

Arra kérte a férje, olvasson el néhány könyvet, amelyek lényege az volt, hogy megértse a bűjt fogalmát, tartalmát, értelmét, a testi és a lelki tisztulás fontosságát, a közösülés fölöslegességét. A bűnt.

Talán öt évig is játszott a szófogadó feleség szerepét. Ahogy nőtt a fia, egy új kapcsolatot sikerült kialakítania vele. Sokat beszélgettek. Meséket olvasott neki. Énekeltek. Sárának kifogástalan szopránja volt. A férje soha nem hallotta énekelni mindaddig a napig, amikor korábban tért haza a munkából. Sára egy közeli bankban dolgozott tisztviselőként. Aznap nagyon csinos volt, magasra feltűzte a haját, ápolt bőre kihangsúlyozta fiatal arcát. Ajkai piros árnyalata közül csillant fel kifogástalan fogsora. Már az udvarról behallatszott, ahogy dudorászva közelít a ház felé.

Ottmár Sándor: Marcsi 2.

Enyhe szél fújt, az a tipikus tavaszi, amely drogként hat az emberre a zord tél után. Mint amikor a serdülő lány nővé válik.

A kislányt édesapja hozta haza az oviból kocsival. A gyerek a szőnyegen játszott az autóival, minden márkát felismert a kirakatokban. Az éneklő hang hallatára, már pattant is ajtót nyitni. Tágra nyílt szemekkel, nyitott ajkakkal szólt édesapjához:

– Egy néni énekel odakint, de nem koldus. És nagyon szép.

Majki felült a fekhelyéről, ahol olvasgatott.

– A feleségem még nem érkezett haza, ha őt keresné – szólt a sötét előszobában ácsorgó hölgyhöz. – Fáradjon be, itt is megvárhatja – udvariaskodott.

Sára szeméből a fény bevilágította a szobát. A hajában búza színű csíkok voltak, magasan az égnek eredtek egy csat alatt. Telt testén dekoltált fehér ing volt, és térdig érő fekete szoknya, lila, derékig érő blézer, fekete cipő. A rajta levő dekoráció munkahelyi kötelező viselet volt, aznap kivételesen így jött haza. A nyakán csomóra kötött, szintén lila kendő kacérkodott.

– Megvárom – válaszolta elbűvölő mosollyal.

Csupán a hangjáról ismerték fel.

Mindez nem tartott tovább néhány másodpercnél.

– Anyu! – ugrott a nyakába a fia, Majki az ágyra ejtette a könyvét.

– Te mit műveltél magaddal? – kérdezte rekedten.

– Nőt! Hogy tetszem? – hunyorított felé, s mintha ott sem lett volna, tovább foglalkozott a fiával, az ő kérdéseire válaszolt.

– Anyu! Gyönyörű vagy! Nem is tudtam, hogy ilyen szép anyukám van. Apu, látod? Ugye milyen szép?

Azon az éjjelen megkérte a férjét, hogy válaszon kvázi hitvallása iránti hűsége és iránta táplált viszonyulása között. Kvázi hitvallása azért, mert oly régen felismerte a hiúságát. Önzőségét. Abszolutizmusát. Imádta a szép minőségű öltönyöket. A gyors kocsikat. A finom bőrből készült aktatáskákat. Az új cipőket. Mindent, ami neki, Sárának nem adatott meg.

Ő csupán főzött, tálalt, letakarította az asztalt, kiszolgálta Majkit, miközben eszébe sem jutott, talán neki is szüksége van valamire. Minden nap friss kenyérnek kellett helyet adni az asztalon. Így számtalan kenyérmaradványt osztott szét munkába menet a gazdátlan kutyaéknak.

Sajnos Majki nem vette komolyan a kérelmét. Úgy fogadta, mint egy női szeszélyt. De tévedett. Továbbra is minden vasárnap eljár a templomba, immár a fia kíséretében.

Amikor a fiuk a harmadik osztályba járt, elmúlt nyolcéves, Sára bejelentette a férjének, hogy válni fog.

Majki ezt sem vette komolyan, hiszen hová menne, pénze sincs elég ahhoz, hogy önállósuljon.

Ám Sára kibérelt egy lakást.

Két nap alatt átköltözött. Semmi sem tarthatta vissza.

Magával vitte a fiát is. Már beadta a válóperét.

– Miért csinálod? – remegett Majki kétségbeesetten. Hiszen odaveszett a kényelme, magabiztossága.

– Azért – válaszolta nyugodtan az asszony –, mert nem a szerelem a bűn. Isten egymásnak teremtett minket. Azért, hogy gyarapodjon a családunk. Amit te csinálsz, az véték.

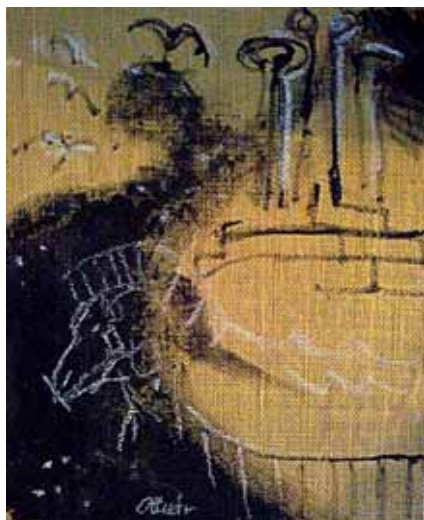
Találj egy olyan könyvet, amiből megtanulsz helyesen élni. A fanatizmusod sérti az igaz szívű hívőt.

Ahogy távozott az udvaron át, tüdeje megtelt friss levegővel. Bizsergő szabadságérzettel.

Magasra emelte a tekintetét, amíg a tavaszi szellő simogatta az arcát.

– Köszönöm, Istenem, hogy erőt adtál. Hogy kiszabadítottál a rabságból. Azért, hogy végig velem voltál...

Útközben belépett egy könyvesboltba, és vett egy könyvet: „Jézus tanítványai...”

Ottmár Sándor: Marcsi 3.

Eseménynaptár

TÁR-LAK Szalon (2050 Esztergom, Simor János u. 10.), 2017. 12. 14. (csütörtök) 17.00, az *Esztergom és Vidéke Társadalmi és Kulturális Folyóirat 2017/3* számának bemutatója szerzők és szerkesztők részvételével. Kiemelt szerző: Ottmár Sándor festőművész. Házigazdák: Soós Kadocsa szalontulajdonos és Filemon Béla főszerkesztő. Közreműködők: Kulcsár-Elek Csilla, Nagy Tímea és Wernke Bernát.

Csemadok Ház (943 01 Párkány, Béres part 12.), 2017. december 19. (kedd) 17.00, Csemadok Párkányi Alapszervezete, Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület: Matúš Mészáros: *Astor – novely / Asztor – novellák* című kötetének bemutatója. A könyvet ismerteti, annak szerzőjével és fordítójával, Vércse Miklóssal Pásztó András beszélget.

Helischer József Városi Könyvtár (2500 Esztergom, Bánomi út 8.) 2018. január 9. (kedd) 17.00, az *Esztergom és Vidéke Társadalmi és Kulturális Folyóirat 2017/4* számának bemutatója szerzők és szerkesztők részvételével. Kiemelt szerző: Bognár Géza ötvösművész.

Tata, Móricz Zsigmond Városi Könyvtár (2890 Tata, Váralja u. 4. Tel.: 00-36-34-380 281), 2018. január 10. (szerda) 17.00, Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület: Virt László *Magyar nevelés, népi gondolat. Adalék a huszadik századi magyar szellem-történet egy fejezetéhez* című kötetének és Nagy Zoltán Márton Áronról szóló, *A hegy* című DVD-jének bemutatója.

Laskai Osvát Antikvárium (2500 Esztergom, IV. Béla király u. 6.), 2018. január 11. (csütörtök) 18.00, Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület: Virt László és Nagy Zoltán könyv-, illetve DVD-bemutatója (I. rész) a szerzők részvételével Virt László *Magyar nevelés, népi gondolat* című, Karácsony Sándort, Kodály Zoltánt, Márton Áront és Németh Lászlót bemutató kötet, valamint Nagy Zoltán *A hegy* című, Márton Áronnal foglalkozó DVD-je olyan magaslatra való feljutást tár elénk, amellyel perspektíva nyílik korunk szellemi válsághelyzetéből való kijutásra. II. rész: Párkányi Városi Könyvtár, 2018. január 12. (péntek) 17.30.

Párkányi Városi Könyvtár (943 01 Párkány, Szt. Imre tér 33.), 2018. január 12. (péntek) 17.30, Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület: Virt László és Nagy Zoltán könyv-, illetve DVD-bemutatója, II. rész.

(Összeállította Ruda Gábor)